

Ole M. Nielsen (KRF):

Da Kristeligt Folkepartis ordfører ikke kan være til stede, skal jeg læse op, hvad han ville have sagt.

Danmark skal deltage aktivt i udformningen af Europas nye sikkerhedspolitiske arkitektur efter afslutningen af den kolde krig. De sikkerhedspolitiske aspekter har unægtelig ændret karakter siden ophævelsen af Warszawapagten og opløsningen af Sovjetunionen.

Først og fremmest er de central- og østeuropæiske lande på vej til at blive optaget som medlemmer af henholdsvis NATO og EU, og Rusland har en aftale med begge organisationer, hvoraf Partnerskab for Fred-aftalen med NATO er overordentlig vigtig – alt i alt en positiv udvikling, som Kristeligt Folkeparti ønsker, at Danmark skal bidrage til. Endelig kan vi sige, at Europa er på vej til at blive helet efter Anden Verdenskrig.

I forbindelse med debatten op til afstemningen om Maastrichttraktaten argumenterede Kristeligt Folkeparti imod det forsvars- og sikkerhedspolitiske samarbejde, der blev lagt op til med Traktaten, og vi advarede mod den rolle, WEU blev tiltænkt i Maastrichttraktaten. Vi var af den opfattelse, at WEU af visse medlemslande blev kørt i stilling som EU's militære arm, løsrevet fra NATO-alliancen og vore nord-atlantiske samarbejdspartnere.

Jeg vil godt sige, at den bekymring siden hen er blevet gjort delvis til skamme. WEU lever i dag ikke sit eget liv, men er en integreret del af NATO-alliancen, dens europæiske søjle, og det er under de vilkår, at samarbejdet mellem EU og WEU også skal ses i dag.

Det ville dog EU's historie taget i betragtning være naivt at tro, at alle EU's medlemslande nærer lige stor begejstring for, at WEU i dag mere eller mindre opererer under NATO's vinger. Derfor er der god grund til fortsat kritisk at følge udviklingen.

Derfor var det også for Kristeligt Folkeparti afgørende, at det danske EU-forsvarsforbehold blev fastholdt i Amsterdamtraktaten, hvilket giver basis for, at vi kan diskutere og vurdere udviklingen inden for EU's sikkerheds- og forsvarspolitik.

Med hensyn til de fremsatte forslag til vedtagelse kan jeg meddele, at Kristeligt Folkeparti kan støtte det af hr. Jacob Buksti m.fl. fremsatte forslag. Vi lægger særlig vægt på, at regeringen i det forslag til vedtagelse bliver opfordret til at arbejde for, at der ved en styrkelse af den euro-

pæiske solidaritet på det forsvars- og sikkerhedspolitiske område tages hensyn til de europæiske landes forskellige allianceforpligtelser. Det er på sin plads med denne opfordring alene af den grund, at Danmark jo ikke følger mainstream i den europæiske sikkerhedsarkitektur, når det gælder forholdet til WEU og EU.

Udenrigsministeren (Niels Helveg Petersen):

Jeg har et par få bemærkninger, og jeg vil begynde med fru Charlotte Antonsen, som jeg synes drog i tvivl, om vi nu også kunne regne med USA i den europæiske sikkerhedspolitik.

Jeg må sige helt ligeud, at jeg ser slet ingen grund til fra den danske regerings side at sætte spørgsmålstejn ved Amerikas fortsatte engagement i den europæiske sikkerhed via NATO. Jeg ser ingen grund til at sætte det spørgsmålstegn, og jeg ser ingen som helst tegn på, at det skulle forholde sig sådan.

Udvidelsen af NATO med nye demokratier i Central- og Østeuropa er efter min mening netop et tegn på, at NATO, hvor USA jo unægtelig er et vigtigt medlem, skal spille en rolle for at overvinde den gamle delingslinje i Europa med fuld støtte også fra USA.

Jeg ser heller ikke i forberedelserne til Washington-topmødet noget som helst tegn på, at USA i 50-året for NATO's dannelse skulle få en mindre interesse i NATO's fortsatte virksomhed og eksistens.

Og lad mig gentage: Regeringen har ingen hensigt om at fremsætte en vedtagelse her i Folketinget om at afskaffe det danske forbehold for forsvarsområdet. Og lad mig minde om, at der altså er to ting, der skal være opfyldt: det er ikke nok, at regeringen beslutter sig for en folkeafstemning; der skal foretages en vedtagelse her i Folketinget, og der skal være flertal for den, for at en folkeafstemning kan udløses. Og jeg ser ikke antydning af flertal i Folketinget for en sådan beslutning.

Jeg ved, at fru Charlotte Antonsen er tilhænger af en sådan beslutning, men jeg ved faktisk ikke, at Venstre er det. Jeg har i den senere tid, i temmelig lang tid, ikke set nogen vedtagelse fra Venstres kompetente forsamling om, at nu skulle vi have en folkeafstemning om afskaffelse af forsvarsforbeholdet. Og jeg har ikke set nogen som helst udtalelser fra Venstres nye formand, Anders Fogh Rasmussen, om, at nu skulle vi skynde os at få en sådan folkeafstemning. Så jeg vil faktisk vove den påstand, at fru Charlotte Antonsen her i dag har givet udtryk